

Los dzieci po śmierci (Księga Duchów)

197. Czy Duch dziecka umierającego w młodym wieku jest tak samo rozwinięty jak dorosłego?

„Czasem nawet bardziej, być może bowiem przeżył więcej i zdobył więcej doświadczenia – a zwłaszcza jeśli się rozwinął”.

– Duch dziecka może więc być lepiej rozwinięty od Ducha swego ojca?

„Tak jest bardzo często; czyż sami nie dostrzegacie tego na Ziemi?”

198. Czy Duch dziecka, które umiera w młodym wieku i nie mogło uczynić zła, należy do wyższych kategorii?

„Jeśli nie czynił zła lub nie uczynił dobra, to Bóg nie zalicza prób, które miał przejść. Jeżeli jest czysty, to nie dlatego, że jest dzieckiem, lecz dlatego, że już był lepiej rozwinięty”.

199. Dlaczego często życie jest przerywane w dzieciństwie?

„Długość życia dziecka może być dla Ducha, który się w nie wcielił, dopełnieniem istnienia przerwanego przed postulowanym przez niego czasem, a jego śmierć jest często próbą lub karą dla rodziców”.

– Co dzieje się z Duchem dziecka umierającego w młodym wieku?

„Zaczyna nowe istnienie”.

Jeżeli człowiek miałby tylko jedno istnienie i jeśli po tym istnieniu cały jego przyszły los miałby być określony na wieki, to jakaż byłaby zasługa połowy rodzaju ludzkiego, która umiera w młodym wieku i teraz miałaby doświadczać wiecznego szczęścia – jak również jakim prawem narzucano by niekiedy bardzo trudne warunki tej drugiej połowie? Taki porządek rzeczy nie odpowiadałby Boskiej sprawiedliwości. Dzięki reinkarnacji wszyscy są równi; przyszłość ma każdy bez wyjątku i bez faworyzowania kogokolwiek; ci, którzy przybędą ostatni, mogą to zawdzięczać tylko sobie samym. Człowiek musi zasłużyć na wszystko swymi czynami i musi być za to odpowiedzialny.

Nie jest również rozsądne uważać dzieciństwo za normalny stan niewinności. Czyż nie spotyka się dzieci obdarzonych najgorszymi instynktami w wieku, gdy wychowanie jeszcze nie mogło wywrzeć swego wpływu? Czyż nie spotyka się takich, które posiadają jakby wrodzoną przebiegłość, fałsz, perfidię, nawet instynkty skłaniające do kradzieży czy morderstw – a wszystko to pomimo dobrych przykładów, które je otaczają? Prawo cywilne nie karze ich za występki, ponieważ – jak głosi – dzieci nie potrafią rozróżniać dobra od zła; to prawda, bowiem działają one raczej instynktownie, niż wskutek przemyśleń; lecz skąd mogłyby się wziąć owe tak różne instynkty u dzieci w tym samym wieku, wychowanych w tych samych warunkach i podlegających takim samym wpływom? Skąd bierze się to wczesne zepsucie, jeśli nie z niższości Ducha, gdy nie można mówić o wychowaniu? Jeśli ktoś jest zepsuty, to znaczy, że jego Duch słabiej się rozwinął – co prowadzi do odpowiednich następstw; nie są więc one rezultatem dziecinnej aktywności, lecz poprzednich istnień; dlatego też prawo jest takie samo dla wszystkich, a Boska sprawiedliwość czeka każdego.